

Flate tak

Viktige regler og detaljer for
prosjekterende

INFORMASJONS-
BLAD NR.3-1984

Takprodusentenes
Forskningsgruppe
Sekretariat:
Norges byggforsknings-
institutt
Trondheimsavdelingen
Høgskoleringen 7
7034 Trondheim - NTH
Telefon: (07) 59 33 90

Faglig ansvarlig: Trygve Isaksen
Redaksjon: Magne Olav Torsæter

Innhold

Innledning	1	3 Festesystemer for varmeisolasjon og teknning	5
Hva er TPF ?	2	Mekaniske festemidler	5
Bedrifter tilsluttet TPF	2	Ballast	5
		Singel	5
		Leca-plater	5
		Klebing med varm asfalt	6
		Kombinasjoner	6
1 Fall, nedbøyning og drenering	2	4 Plassering av gjennomføringer og oppbygg	7
Takfall	2		
Minstefall	2	5 Form og konstruksjon av gjennomføringer	7
Mottfall og grater	3	Hovedregler	7
Nedbøyning	3	Anbefalte løsninger	7
Byggeforskriftenes krav	3	Sluk	9
Ekstra last pga. snø og is	3		
Drenering	4	6 Takets tilslutning til veger og oppbygg	11
Byggeforskriftenes krav	4	Vegger av betong	11
Plassering av taksluk	4	Vegger av tegl	11
Takflate pr. nedløp	4	Vegger av tre	12
		Oppbygg	12
2 Dampsperre	4	7 Utforming og inntekking av parapeter	12
Romklima	4	8 Dilatasjonsfuger	13
Krav til dampsperre	4	9 Fester for skilt og antenner	15
Behov for separat dampsperre	4	10 Skrå flater – fester for teknning	15
Ingens separat dampsperre	4		
Dampsperre, utførelse 1	4		
Dampsperre, utførelse 2	4		
Dampsperre, utførelse 3	5		
Lufttrykk i konstruksjonen	5		
Underlag for dampsperre	5		
Plassert betong	5		
Elementer av betong og lettbetong	5		
Trapesprofilerete stålplater	5		
Dampsperre og gjennomføringer	5		

Innledning

Dette informasjonsbladet er utgitt av Takprodusentenes Forskningsgruppe (TPF) og behandler flate tak. Det omtaler forhold som byggherrer, prosjekterende og utførende må bringe i orden når de prosjekterer og bygger flate tak. Følges de rådene som gis her, vil taktekkerne kunne utføre arbeidet uten unødig vanskeligheter. Rådene gjelder tak som tekkes med papp, takfolie og andre belegg med vanntette skjøter og omlegg.

Med flate tak menes tak med fall < 6° (dvs. 1:10).

Hva er TPF ?

Takprodusentenes Forskningsgruppe (TPF) er en sammenslutning på frivillig basis av bedrifter som arbeider med teknikk i form av produksjon og leveranse av materialer eller utførelse av tekkearbeider.

Hensikten med TPF er å dekke et behov medlemmene har for forskning ved utvikling av isolasjons- og tekkesystemer. Det legges spesiell vekt på samvirke mellom ulike materialer. Gruppen skal dessuten formidle informasjon fra bransjen til de ulike brukergrupper.

Bedrifter tilsluttet TPF

Produsenter av isolasjonsmaterialer:

Elkem-Rockwool, OSLO

Norcem Siporex, SLEMMESTAD

Norsk Leca A/S, OSLO

Selsbakk Fabrikker A/S, TRONDHEIM

Brødr. Sunde A/S, SPJELKAVIK

Produsenter av tekningsmaterialer m/tekkeavdelinger:

Fjeldhammer Brug A/S, OSLO

Isola Fabrikker A/S, EIDANGER

Protan A/S, DRAMMEN

Tekkefirmaer:

Fjermestad & Co. A/S, OSLO

Hesselbergtak A/S, OSLO

Industritak A/S, VEGSUND

Ing. Per E. Jørnson A/S, DRAMMEN

Inge J. Pedersen A/S, BERGEN

Arne Sande A/S, BERGEN

Scanditak A/S, TRONDHEIM

Ole Selvig A/S, DRAMMEN

Spesialdekker A/S, KJELLER

Takcompaniet, TRONDHEIM

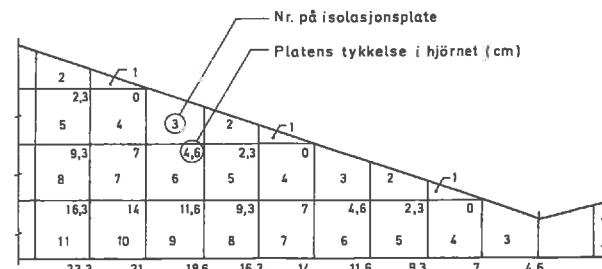
Tak og Fasader A/S, BERGEN

Takservice A/S, SPJELKAVIK

Trondhjems Papir- & Papfabrik A/S, TRONDHEIM

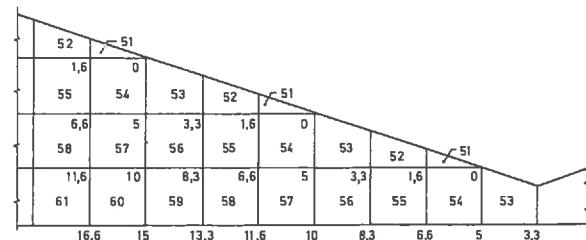
Vestfold Takmontasje A/S, TØNSBERG

Karstein B. Vågenes A/S, BERGEN

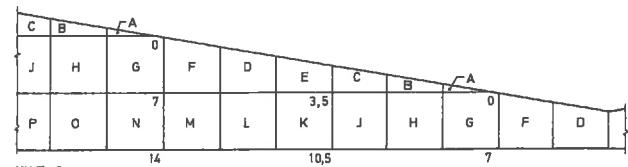
KILE A

Fall 1:43 og 1:14

KILE B

Fall 1:63 og 1:20

KILE C

Fall 1:86 og 1:14

Fig. 1.1

Dobbelt skråskårne polystyrenplater for oppbygging av fallkil. Hver plate er 1 m x 1 m.

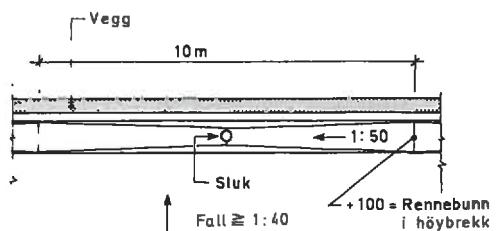
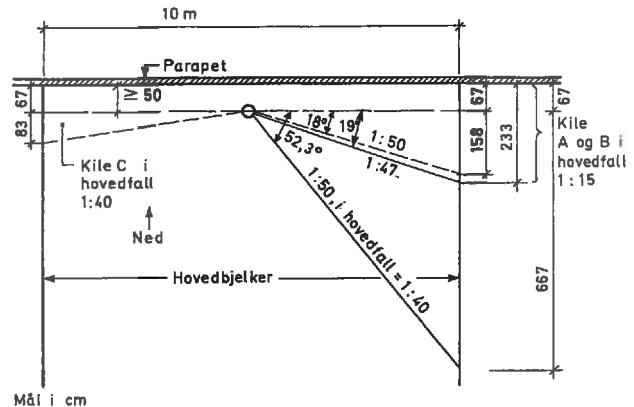

Fig. 1.2

Bruk av fallkilene som er vist i fig. 1.1.

Når hovedfall er 1:15 og fall i grat er 1:50 gir:

- KILE A, svakt fall bort fra parapet

- KILE B, svakt fall mot parapet

- KILE C, svakt fall bort fra parapet, men fall i grat blir bare 1:92 og vann blir stående

Dersom hovedfall er 1:40 og sluket er plassert som vist på figuren, blir kilene meget brede. Det kan da lønne seg å lage en nedsenket renne i isolasjonen, se fig. 1.3.

1 Fall, nedbøyning og drenering

Takfall

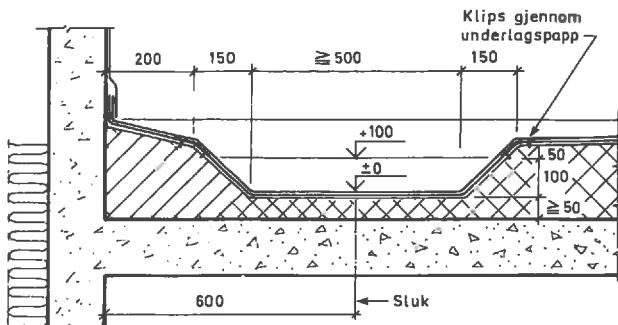
Minstefall

Følgende minstefall anbefales:

- I takflaten 1:40
- I renner og grater 1:50

Ved takhelling 1:40 blir kile med gratrenne 1:50 meget bred, se fig. 1.2. Det kan da være enklere å bygge en nedsenket renne, se fig. 1.3.

Når alle flater heller 1:40, aksepteres gratfall 1:57.

Fig. 1.3
Nedsenket renne i polystyren

Motfall og grater

For å oppnå fall mot sluk og unngå horisontale renner, må det ofte bygges opp motfall. Dette kan gjøres med dobbelt skråskårne plater av hard steinull ($170-200 \text{ kg/m}^3$) eller av polystyren ($20-30 \text{ kg/m}^3$). Eksempler på oppbygging av kiler og bruken av dem er vist i fig. 1.1 og 1.2.

På betongelementer og plassøpte betongdekker kan det også støpes motfall med betong eller lettbetong. Det kan også lages renne i isolasjonsmaterialet, se fig. 1.3.

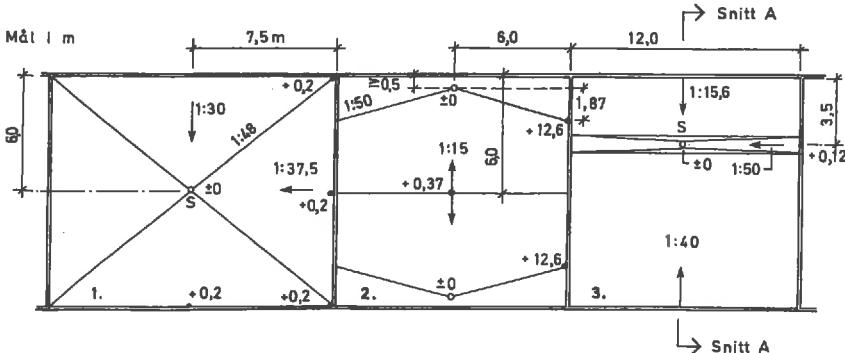
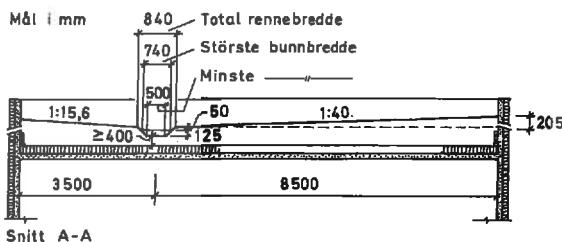
På oppførde tretak bygges bordtaket med grater og motfall eller det lages en nedsenket renne, se fig. 1.4.

Fig. 1.4

Oppført tretak

- Tak 1, sluk i takmidde
- Tak 2, sluk ved yttervegg
- Tak 3, sluk i nedsenket renne

I snitt A-A er taktroa holdt i samme høyde langs motstående parapeter. Rennebunnenes høyeste punkt er lagt 50 mm under øvre rennekant. Sidehelling er 45° .

Nedbøyning

Byggeforskriftenes krav

Byggeforskriftenes (kap. 52.21) krav setter følgende begrensning for nedbøyning av tak:

- Maks $1/200$ l. Ved tak med liten helling må dog nedbøyningen ikke bevirke motfall.

Forskriftene forutsetter at nedbøyningen ikke vil skade tekningen eller andre bygningsdeler. Gjør den det, må den reduseres.

Ekstra last pga. snø og is

TPF anbefaler at det på tak med fall i flater $< 1:40$ regnes med en ekstra last på inntil $1,0 \text{ kN/m}^2$.

Ved snøansamlinger bak oppbygg og høye brystninger kan lastene bli store, særlig når fokksnø blåser opp på taket. Laster på $7-10 \text{ kN/m}^2$ kan forekomme. Taket må her lages så stift at nedbøyningen blir $<1/200$ l også langs veggene. NS 3479 må følges.

Når sluk avgir for mye varme til takflaten omkring, smelter snøen nærmest sluket. I 0° -sonen dannes det en isring rundt sluket som helt eller delvis er frosset fast til tekningen. Isringen kan bli opptil 150 mm høy og hindrer drenering fra takflaten. Det danner seg dermed en "iskekake" under snølaget, og denne belaster taket mer enn forutsatt i NS 3479. Ligger sluket ved bjelkestøtte, kan ekstralasten midt i et $6,0 \text{ m}$ spenn bli $1,5-1,8 \text{ kN/m}^2$, selv om nedbøyningen ennå ikke overskridet $1/200$ l.

For å unngå isringer rundt sluk, anbefaler TPF:

Ekstra oppvarming av sluk i kompakte tak er unødvendig når nedløpet går gjennom varme rom. Dannes det isring rundt sluk som er tilkoblet bunnledningen (uten eloppvarming av sluket), kan løvristen erstattes med et $0,5 \text{ m}$ høyt plastrør som presses ned i sluket. Røret må ha 3-4 huller ved takflaten og ingen i veggen høyere oppe, men være åpent i toppen.

For å unngå is i nedløpsrør, anbefaler TPF:

Heng opp elkabel i innvendig nedløpsrør som går gjennom uoppvarmede rom. Sluktrakten bør holdes på pluss $1-2^\circ \text{C}$. Varmeisolert nedløpsrør og sluktrakt i oppførde tak.

I dårlig vasket singel blir dreneringen hindret av sand og silt slik at taket får ekstra last av is og sørpe i singellaget.

Drenering

Byggeforskriftenes krav

Byggeforskriftene krever at flate tak skal ha innvendige nedløp. Bygningsrådene kan fravike regelen, men bør ikke gjøre det når taket ligger over oppvarmede lokaler og taket kan dekkes av snø. Bruk av elektriske kabler i utvendige renner og nedløp viser at taket er feil planlagt. Byggeforskriftenes kap. 45:21 sier at nedløp skal dimensjoneres etter de vannmengder som skal ledes bort.

Plassering av taksluk

Hovedregler for plassering av taksluk:

Sluk skal plasseres i lavpunkter og skal stå minst 0.5 m fra høyere vegg eller parapet. TPF anbefaler at sluk plasseres midt i hvert spenn slik at vannet renner av etter hvert. Hvis sluket plasseres på annet sted, må det sørges for tilstrekkelig falloppbygging som hindrer at vann blir stående selv under full last på taket. For forspente betongelementer med overhøyde selv under full last, anbefales det at sluk plasseres ved opplegg (laveste punkt).

Takflate pr. nedløp

Vanlig brukte nedløp har Ø 75 mm og 100 mm. Vår erfaring er at de er satt til å betjene opptil 600 m² takflate hver. I praksis bør det være slik at antall nedløp og plasseringen av dem bestemmes av takfall og nedbøyning. Lengste avstand mellom sluk settes til 15 m.

Romklima

Med tørt romklima menes her at vanndamptrykket i romluften om vinteren er mindre enn 1200 Pa, som tilsvarer f.eks. ca. 50 % RF ved + 20 °C. Det kan regnes med tørt romklima i følgende bygninger:

- Skoler (klasserom), kontorbygninger, boliger, lagre, verksteder, tørr industri etc.

Med fuktig romklima menes her at vanndamptrykket i romluften om vinteren er større enn 1200 Pa. Det regnes alltid med fuktig romklima i følgende bygninger:

- Fuktig industri som veverier, papirfabrikker, vaskevier, trykkerier etc., videre i svømmehaller, vaskerom etc.

Krav til dampsperre

Dampsperren må bestå av et materiale med en vann-dampgjennomgang som er $\leq 0.01 \text{ g/m}^2 \text{ h mm Hg}$.

Behov for separat dampsperre

Behovet for separat dampsperre og virkningen av de enkelte dampsperrene vet vi for lite om. Nedenfor er det forsøkt satt opp en gradering, samtidig har TPF satt igang et prosjekt om behovet for og effektiviteten av dampserrer.

Ingen separat dampsperre

Dersom takkonstruksjonen/underlaget består av

- stålplater
- betong som tekkes i tørr tilstand
- elementer av betong eller lettbetong som tekkes i tørr tilstand

er det ikke behov for separat dampsperre dersom bygningen har tørt romklima og ventilasjonsanlegget ikke lager luftovertrykk i lokalene.

Dampsperre, utførelse 1

Dampsperre bestående av

- et lag 0,15 mm PE-folie med minst 200 mm omlegg i skjøtene

kan brukes når dampsperren bare har den midlertidige funksjonen å hindre byggfukt fra betong som tekkes inn i våt tilstand, i å diffundere utover i taket. Dampsperren kan perforeres av mekaniske festemidler, men må ellers ikke ha hull eller rifter.

Dampsperre, utførelse 2

Dampsperre bestående av

- et lag 0,15 mm PE-folie som monteres lufttett med klemte eller sveisede skjøtter,

kan brukes når takkonstruksjonen består av

- tre eller
- lettbetong som tilleggsisoleres og tekkes inn i våt tilstand

og bygningen samtidig har et tørt romklima. Dampsperren må ikke perforeres av mekaniske festemidler.

2 Dampsperre

Dampsperren er et sjikt som skal dekke flere funksjoner:

1. Den skal hindre at fuktighet i romluften diffunderer utover i takkonstruksjonen.
2. Den skal hindre at varm, fuktig inneluft strømmer ut i taket – luftlekkasjer.
3. Den skal hindre at fuktighet fra direkte vanndamp eller vannsprut på undersiden av bærekonstruksjonen diffunderer utover i taket.
4. Den skal hindre at fuktighet i bærekonstruksjonen (byggefukt), f.eks. i et plassstøpt dekke, diffunderer utover i taket.

I enkelte tilfeller er bærekonstruksjonen selv god nok dampsperre, mens det i andre tilfeller er behov for separat dampsperre. Behovet for et slikt separat dampsperresjikt er avhengig av bærekonstruksjonen (underlaget) og romklimaet som igjen er avhengig av bygningens bruksområde.

Dampsperre, utførelse 3

Dampsperre med lufttett montasje og klebede eller sveisede skjørter, bestående av et av følgende alternativer:

- asfaltpapp med stamme av minst 170 g polyesterfilt
- takfolie med gode mekaniske egenskaper (0,5 mm PE, PVC, butyl eller lignende).
- to lag 0,15 mm PE-folie med luftsveisede skjørter kan benyttes dersom ett av følgende kriterier er tilstede:
  - fuktig romklima
  - det innvendige luftovertrykket om vinteren er ≤ 5 Pa og bærekonstruksjonen ikke er lufttett
  - undersiden av bærekonstruksjonen vætes av vann-damp eller vannsprut
  - takkonstruksjonen består av tre med ovenpåliggende isolasjon og tekning (kompakt tretak).

Lufftrykk i konstruksjonen

Det er normalt ikke nødvendig med spesielle tiltak for trykkutligning i et varmeisolert kompakt tak. Ved bruk av separat dampsperre, utførelse 3, må konstruksjonen mellom dampsperre og tekning trykkutlignes.

Mulighet for trykkutligning finnes vanligvis ved gesims, brannventilasjonsluker, overlys e.l. Ved store takflater eller hvis tekningen er klebet til dampsperren ved gesims, kan det være nødvendig med spesielle anordninger.

Trykkutligningshatter på tak må aldri monteres uten at undersiden av taket er helt tett.

Underlag for dampsperre

Plassert betong

Overflaten må være fri for steintopper som må slipes vekk eller skrapes av med f.eks. en barkespade. Består dampsperren av klebet asfaltbasert papp, må dekket grunnes med asfaltoppløsning.

Elementer av betong og lettbetong

Ev. sprang i fuger jevnes ut med mørtel slik at dampsperren får feste over hele flaten. Ligger det festejern for veggelementer oppå dekket, må dampsperren tilpasses rundt jernene. Unngå slike fester der det er mulig. De fordrer at det freses ut spor i varmeisolasjonen. Overflaten grunnes med asfaltoppløsning før dampsperre av asfaltbasert papp klistes.

Trapesprofilerte stålplater

Ev. sprang i overflaten skal være maks. 5 mm. Sprang måles som avstanden mellom en 1,0 m lang rettholt og underliggende bølger.

Dampsperre og gjennomføringer

Dampsperren må tilsluttes gjennomføringer slik at inne-lufta ikke slipper opp i taket. Dette kan være vanskelig å få til med polyetylenfolier hvis man mangler sveiseutstyr. Vanlig sveiseutstyr for folier kan brukes med varmlufta rettet mot overflaten av den øverste folien i omlegget. Bruk ikke varmluft mellom foliene.

3 Festesystemer for varme-isolasjon og tekning

Mekaniske festemidler

Mekanisk feste for papp og folie dimensjoneres i henhold til TPF informerer nr. 2 eller NBI byggdetaljblad A 544.206.

Minste antall festepunkter:

- 2 stk. pr. isolasjonsplate
- 2 stk. pr. m^2 for papptekninger
- 1 stk. pr. m^2 må betraktes som et absolutt minimum som bør dokumenteres spesielt ved f.eks. prøving.

Avstand mellom festepunkter:

- Største avstand mellom rader er 1000 mm
- Minste avstand mellom fester er 200 mm

Ballast

Singel, betongheller og Leca-plater er eksempler på materialer som kan brukes til å belaste løstliggende isolasjon og tekning.

Singel

Et 50 mm tykt lag med singel regnes som nok ballast til sikring mot jevnt fordelt vindsgug under forutsetning av at dekket er lufttett. En korngradering på Ø 16-32 mm regnes å kunne motstå en hastighet i vindvirvel på 80 m/s før det oppstår bevegelse i singelen.

Hastigheten i en vindvirvel kan utledes fra formelen:

$$v_1 = v_0 \sqrt{1 - \mu_n}$$

hvor v_1 = hastighet i virvel (m/s)

v_0 = dimensjonerende vindhastighet for bygget
(m/s)

μ_n = formfaktor for takflaten

Tabell 3.1 angir begrensninger for bruk av singel som ballast avhengig av vind. Er dimensjonerende vindhastighet større enn angitt i tabellen, må singelen skiftes ut med betongheller. Ved dim. vindhastighet over 50 m/s må ballasten sikres spesielt.

Tabell 3.1
Maksimale dimensjonerende vindhastigheter ved bruk av singel som ballast

Utforming av takkant	Formfaktor, takfelt	Maks.dim. vindhastighet m/s	Kurve, høyde og værpåkjennning iht. NS 3479
Ingen gesims	4,0 hjørnefelt	36	A, 10 m i ikke værharde strøk D, 25 m i tettbebyggelse i værharde strøk
	3,0 randsone	40	B, 10 m i værharde strøk A, 25 m i ikke værharde strøk
Minimum 300 mm høy gesims	2,5 hjørnefelt	43	B, 15 m i værharde strøk A, 45 m i ikke værharde strøk
	2,0 randsone	46	B, 30 m i værharde strøk A, 80 m i ikke værharde strøk

Leca-plater

75 mm tykke Leca-plater med dimensjon 250 mm x 500 mm regnes å ha samme motstand mot avblåsing som 50 mm singel Ø 16-32 mm.

Klebing med varm asfalt

Tabell 3.2 og 3.3 angir dimensjonerende kapasiteter for klebing av isolasjon til dampspærre av asfaltpapp og av papp til isolasjon.

Tabell 3.2

Dimensjonerende kapasitet for klebing av isolasjon til dampspærre av asfaltpapp som er helklebet til underlag av profilerte stålplater, betongdekke eller elementer av betong eller lett-betong

Isolasjon	Klebing	Dim. kapasitet (Pa)
Ekspandert polystyren (EPS), hele plater med tykkelse > 80 mm	Helklebet, anbefales ikke	—
EPS, hele plater med tykkelse ≤ 80 mm og med termiske riller	Helklebet	3000
Tung mineralull Rockwool TP 200	Helklebet	2000

Forutsetninger:

- Alle materialer må ha tørr overflate når pappen klebes.
- Mekaniske festemidler bør brukes når overflaten er våt og materialene er nedfuktet (spesielt Siporex).

NB: Bruk ikke mekaniske festemidler når en høyverdig dampsperr ligger under isolasjonen.

Tabell 3.3

Dimensjonerende kapasitet for klebing av papptekning til varmeisoleringe materialer

Isolasjon	Papptype og klebing	Dim. kapasitet (Pa)
Hele plater av ekspandert polystyren (EPS) med tykkelse ≤ 80 mm	Helklebing, anbefales ikke 2/3 punktklebet polyesterpapp med polystyrenperler	— 2000
EPS-plater med termiske riller	Helklebet polyester-papp	3000
Tung mineralull, Rockwool TP 200	Helklebing	2000
Siporexelementer grunnet med asfaltopplosning og med løse pappremser med polystyrenperler over oppleggsfugene	2/3 punktklebet polyesterpapp med polystyrenperler 2/3 punktklebet polyesterpapp	3000 4000

Kombinasjoner

Klebing og/eller mekanisk feste + ballast

Permanent belastning på taket reduserer påkjenningen på klebesjiktet eller det mekaniske festet. Ballast kan brukes som tilleggssikring på hele taket eller bare i randsone eller hjørnefelt.

Klebing pluss mekanisk feste

Styrke i lirmsjiktet og mekanisk feste kan ikke adderes og gi forbedret kapasitet mot vindavblåsing. Tilleggssikring av randsone og hjørnefelt med mekaniske festemidler må dimensjoneres fullt ut.

4 Plassering av gjennomføringer og oppbygg

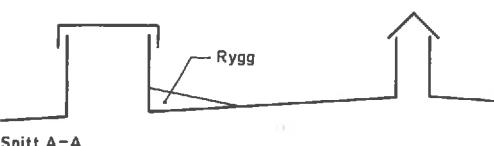
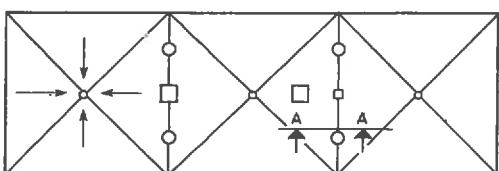
Hovedregelen er at rør, lyrer, vifteoppbygg, overlys, overbygg for heis og utganger skal plasseres slik at

- takflater og kiler kan dreneres
- de kan inntekkes og beslås uten vanskelighet.

Fig. 4.1 viser riktig plassering av gjennomføringer.

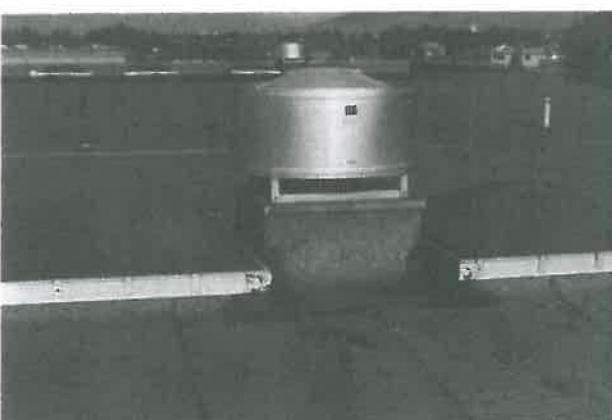
Fig. 4.2 viser eksempel på hvordan overlys og vifteoppbygg ikke skal plasseres. Avstanden mellom dem er bare 50 mm, og det er alt for lite.

På *fig. 4.3* er tekkearbeidet vanskeligjort fordi sluk, gjennomføring og oppbygg ligger for tett sammen, fare for lekkasje er stor.

Fig. 4.1

Riktig plassering av gjennomføringer og oppbygg. Hvis det er mulig, plasseres de på høyderyggene. Gjennomføringer som plasseres i skråflate, skal ha en rygg på oppsidén når gjennomføringens bredde er ≥ 500 mm.

Fig. 4.2

Overlys bygd for trangt sammen med vifteoppbygg. Overlyset må enten fjernes eller flyttes slik at avstanden mellom dem blir ca. 0,5 m.

Fig. 4.3

Sluk, gjennomføring og oppbygg ligger for tett sammen. Både sluk og gjennomføring bør plasseres lengre fra veggen, ca. 0,5 m.

5 Form og konstruksjon av gjennomføringer

Hovedregler

Følgende hovedregler bør følges ved konstruksjon av gjennomføringer:

- De skal være enkle å tekke inn.
- De skal være så stødige at inntekkingen ikke skades ved bevegelser forårsaket av vind eller andre normale påkjenninger.
- Tekkede sokler skal være høye nok til å unngå oversvømmelse (ca. 150 mm).
- Avtrekksvifter skal blåse ut luften (oppover) slik at man unngår snøsmelting/isdannelse rundt viften.

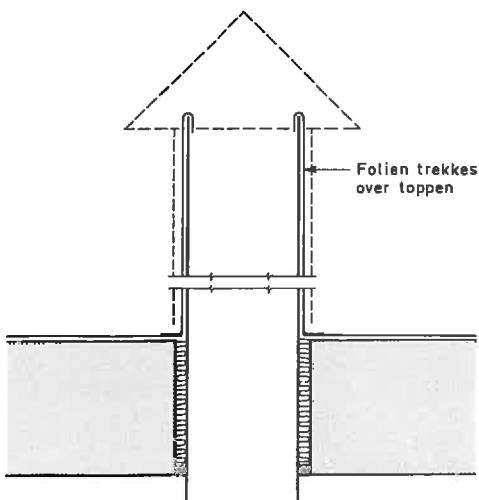
Anbefalte løsninger

I *fig. 5.1 til 5.9* er det vist en rekke eksempler på anbefalte løsninger for gjennomføringer og oppbygg.

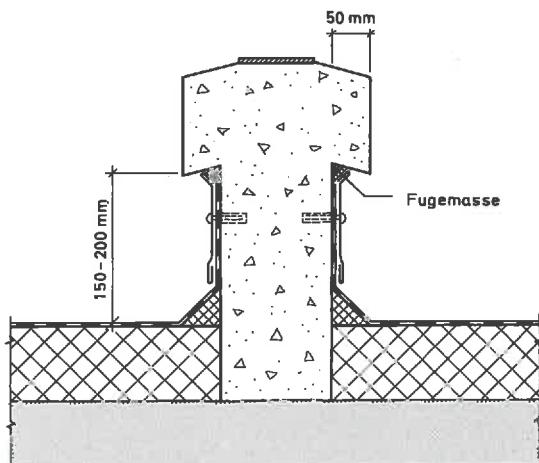

Fig. 5.1

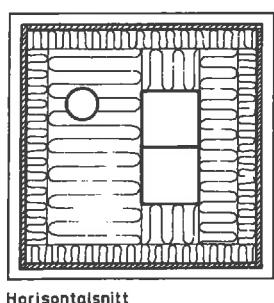
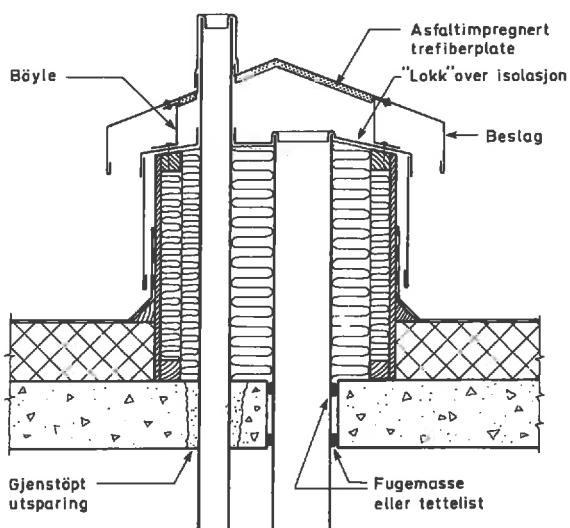
Tetting ved rørgjennomføring med kappe av syntetisk gummi ved papptekking.
Kappen som kan tilpasses forskjellige takvinkler, klemmes med en skruklamme til røret.

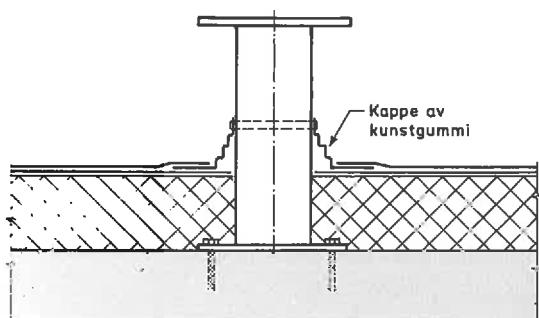
Fig. 5.2
Inntekking av rør med folie

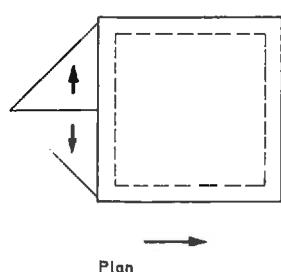
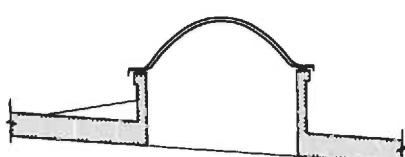
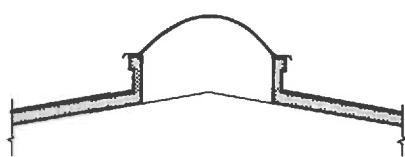
Fig. 5.4
Inntekking av støpt fundament for antenn, reklameskilt e.l.

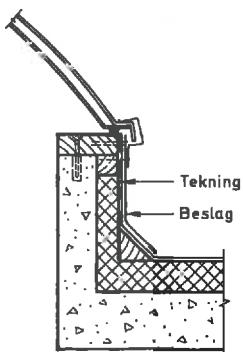
Fig. 5.3
Samlelyre med tett lokk over toppen av varmeisolasjonen for å hindre oppfuktning ved kondensdrypp fra lyrehatten. Figuren viser også inntekkingen.

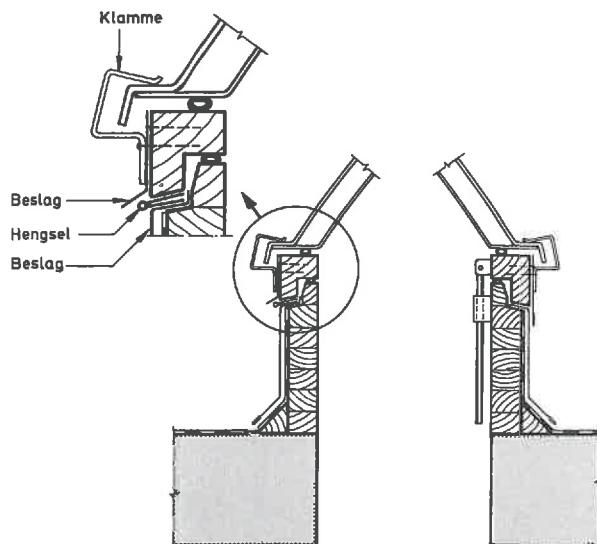
Fig. 5.5
Fundament laget av rør som er boltet fast til betongdekket og tekket inn med kappe av syntetisk gummi

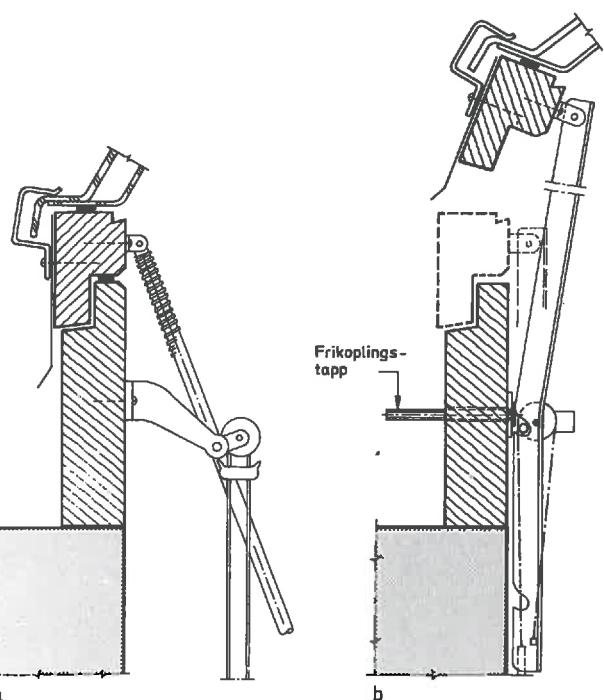
Fig. 5.6
Overlys plassert på møne og i hellende takflate

Fig. 5.7
Fast overlys montert på betongkarm
Kuppelen har skjørt som dekker oppkanten på tekkingen.

Fig. 5.8
Trekarm og treramme med kuppel som kan åpnes. Det er viktig å dekke tekningen på overlysveggen med beslag.

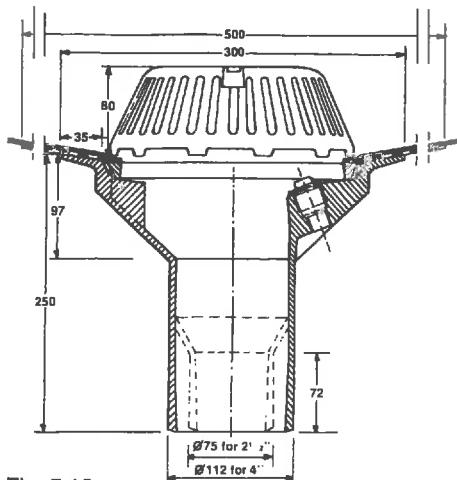
Fig. 5.9
Åpningsmekanismer for overlyskupler
a. Snekkedrevåpner

Gjenget spindel er festet til karm. Betjening skjer ved "endeløst" wire- eller snortrekk. Stor utvæksling letter betjeningen, men åpneren eigner seg ikke for rask åpning.
b. Stangåpner for direkte betjening med enkelt wire- eller snortrekk. Åpneren kan forsynes med frikopplingstapp som muliggjør åpning fra utvendig side. Systemet eigner seg for rask åpning fra underliggende etasjeplan og kan brukes til røykluke (ev. til rømningsvei).

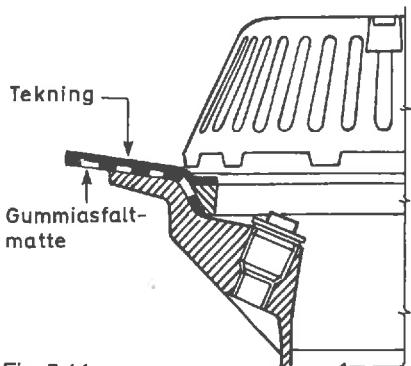
Det må bemerkes her at det er dårlige erfaringer med overlyskupler med flens innlett i selve takflaten. Tekningen løsner fra flensene under vann- og isangrep og ved temperaturbetingede bevegelser fordi disse er forskjellige hos plastflenser og tekningsmaterialer. Innlekkning av flenskupler garanteres ikke av tekkefirmaene.

Sluk

Fig. 5.10 viser et vanlig brukt sluk i kompakte tak. En gummiasfaltmatte er klebet eller sveiset fast til sluktrakt og tak og klemt fast mot slukveggen ved hjelp av en klemring. Tekningen fra taket føres inn over gummiasfaltmatten og klebes/sveisles fast. Detalj av inntekkingen er vist på **fig. 5.11**. **Fig. 5.10** viser at diametern på gummiasfaltmatten er 500 mm. Dette er en av årsakene til at rennebunnen ved sluk må være ≥ 500 mm bred.

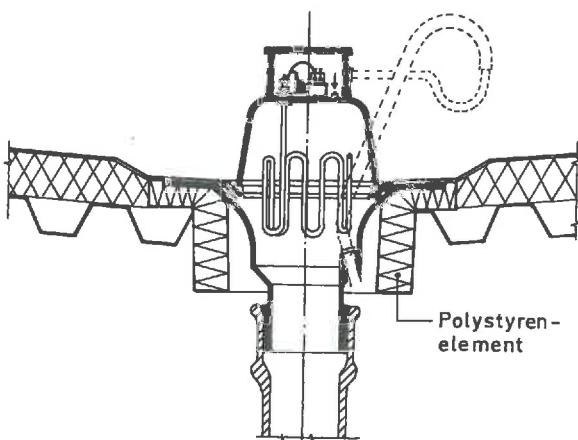

Fig. 5.10
Sluk for kompakte tak

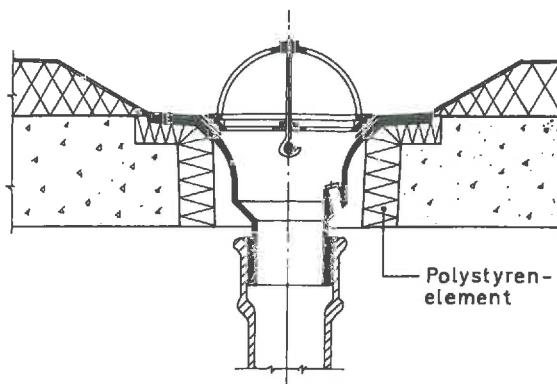

Fig. 5.11
Inntekking av sluket i fig. 5.10. Tekningen klebes/sveises til en gummiasfaltmatte som er klebet til sluktrakten.

Innstøping av sluk i betongdekker krever nøyaktig arbeid for å få sluket i lodd og flensen i riktig høyde. For å spare arbeid er det utviklet elementer i polystyren som plastes res i hull i stålplatene, se fig. 5.12, eller danner utsparing i betongdekket, se fig. 5.13. Disse elementene fører til at sluket blir plassert i riktig høyde. Hvis sluket er eloppvarmet, trengs ikke varmeisolasjon på utsiden av sluktrakt og rørstamme. Mangler oppvarmingen, bør sluk og nedløpsrør varmeisoleres og dampettes på romsiden slik at man unngår kondens på sluk og rør.

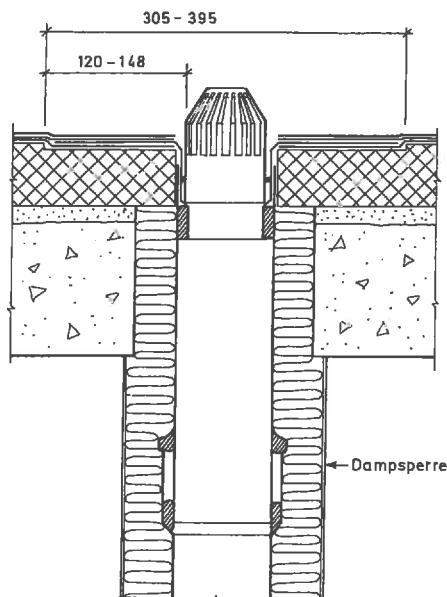
Fig. 5.12
Sluk plassert i polystyrenelement i hull i stålplatetak

Fig. 5.13
Sluk plassert i polystyrenelement som danner utsparing i betongdekket

Taksluk og nedløpsrør av plast blir mye brukt. På fig. 5.14 er plastsluk montert i et betongdekke. Siden sluket ikke er oppvarmet, bør det legges en dampetting på varmeisolasjonen under taket.

NB! Plasser ikke sluktrakten så lavt i forhold til tilstøtende takflate at taktekkeren må skjære i papplagene for å få dem ned på flensen. Fig. 4.3 viser et eksempel på feil slukhøyde.

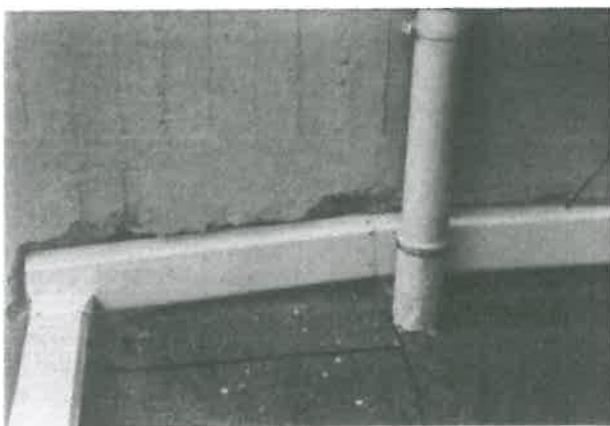
Fig. 5.14
Taksluk og nedløpsrør av plast

6 Takets tilslutning til veggger og oppbygg

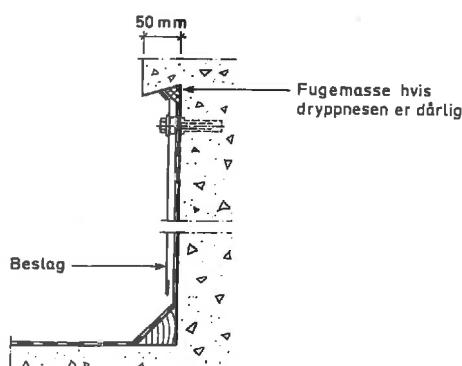
Vegger av betong

Innføringsfuger for tekning og beslag er ofte dårlig utført og slipper inn vann bak tekningen. Fig. 6.1 viser eksempel på at dryppkanten er avslått slik at toppen av beslaget er ubeskyttet mot regn og vann som renner nedover vegggen.

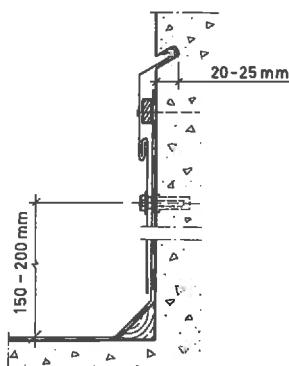
Fig. 6.2 viser en bedre utforming av tilslutning mot betongvegg. I fig. 6.3 er spor for beslaget frest inn i vegggen med diamantsag, og fig. 6.4 viser tilslutning i forbindelse med en dilatasjonsfuge.

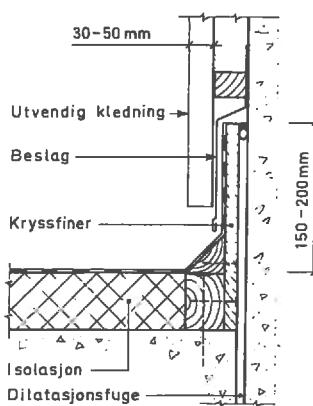
*Fig. 6.1
Innføringsfuge i betongvegg hvor dryppkanten er slått av*

*Fig. 6.2
God utforming av tilslutning mellom tak og betongvegg. Legg merke til at fugemassen skal ligge bak beslaget.*

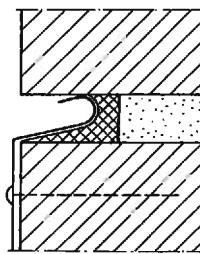
*Fig. 6.3
Tilslutning mot betongvegg. Beslaget er ført inn i et utrest spor i vegggen.*

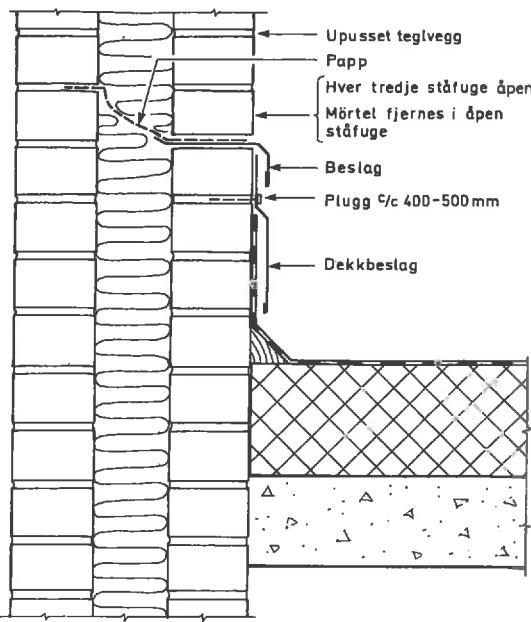
*Fig. 6.4
Tilslutning til betongvegg i forbindelse med en dilatasjonsfuge. Fugen er avdekket med et beslag som er ført opp i uteklett kledning i vegggen.*

Vegger av tegl

Fig. 6.5 viser innføring av beslag i teglvegg. Løsningen kan bare brukes på ikke værharde steder. I skålrmurer må indre vange dreneres ut over beslaget som dekker tekningen. Dette kan gjøres ved hjelp av papp, se fig. 6.6.

*Fig. 6.5
Innføring av beslag i teglvegg. Løsning bare for ikke værharde steder.*

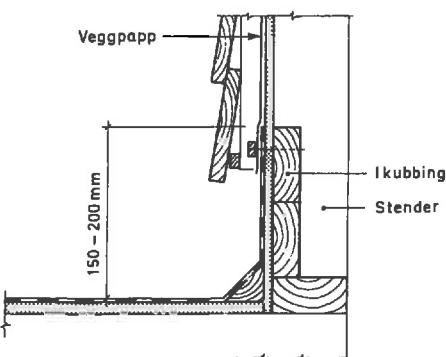
Fig. 6.6
Tilslutning mellom skallmur og tak

Vegger av tre

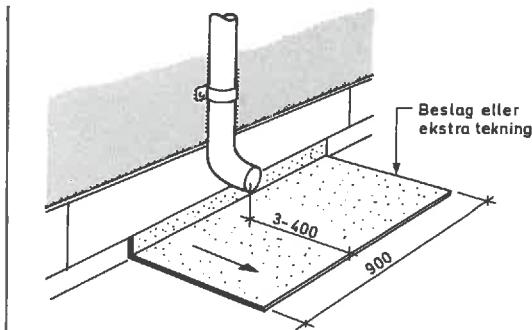
Mot trevegger kan tilslutningen lages som vist i fig. 6.7. Høyere opptrekk av tekningen må dekkes av beslag for å hindre solvarme i å "åpne" pappomlegg.

Oppbygg

Oppbygg som har kompakt tak hvor det smelter snø, skal ha innvendig nedløp. Har oppbygget kaldt tak, kan det ha utvendig nedløp, men vannet må ikke ledes direkte konsentrert ned på tekningen på lav-taket. Det bør derfor legges et beslag eller limes et ekstra pappstykke under utløpet som bør være bøyd utover taket, se fig. 6.8. Nedløpsrøret bør plasseres på solsiden. Det beste er å lede røret ned inne i bygningen der det er mulig.

Fig. 6.7
Overgang mellom tak og trevegg

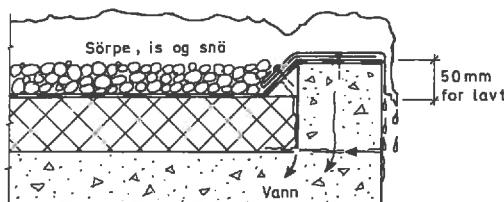
Fig. 6.8
Nedløp fra takoppbygg. Det må legges et beslag eller et ekstra stykke med teknning under nedløpet.

7 Utforming og inntekking av parapeter

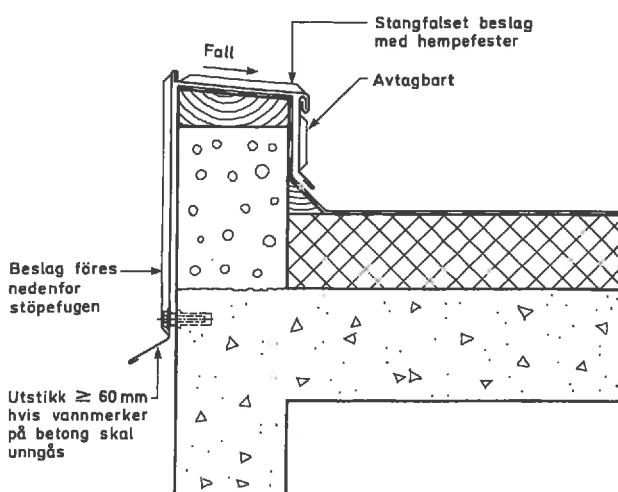
Tekningen bør trekkes 150-200 mm opp langs parapeter.

Fig. 7.1 viser et eksempel fra praksis hvor parapetet er for lavt. Vannet renner over og ned langs veggene; dessuten er beslaget festet gjennom tekningen.

Når parapetet er støpt eller murt på et betongdekke, må utvendig "skjørt" på beslaget trekkes lenger ned enn støpefugen, se fig. 7.2.

Fig. 7.1
Skadeeksempel hvor parapetet er for lavt slik at vann renner ned langs veggene. Dessuten er beslaget festet gjennom tekningen.

Fig. 7.2
Tekning og beslag på lavt parapet. Utvendig beslag dekker over støpefugen.

På høye parapeter bør innvendig flate beslåes for å beskytte tekningens oppbrett, se fig. 7.3.

Fig. 7.4 viser et dårlig eksempel fra praksis på et parapet av stål. Det er viktig at det gis godt feste for tekningen på toppen av parapetet, og varmeisolasjonen må ha anlegg helt inntil veggen. Fig. 7.5 viser en bedre løsning.

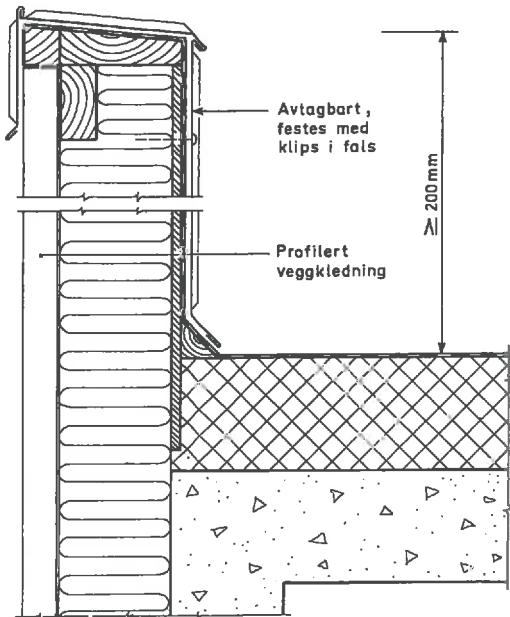

Fig. 7.3
Tekning og beslag på høyt parapet

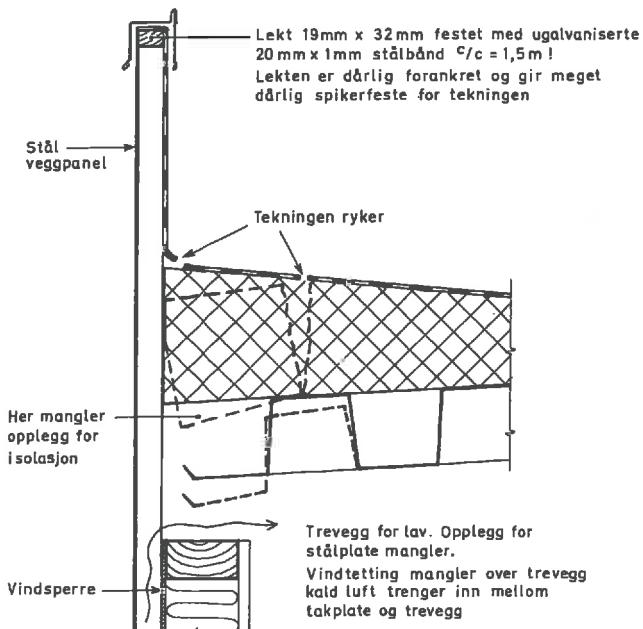

Fig. 7.4
Parapet av stål - skadeeksempel. Stålplater og isolasjon mangler opplegg langs veggene, og tekningen er dårlig festet på toppen av parapetet.

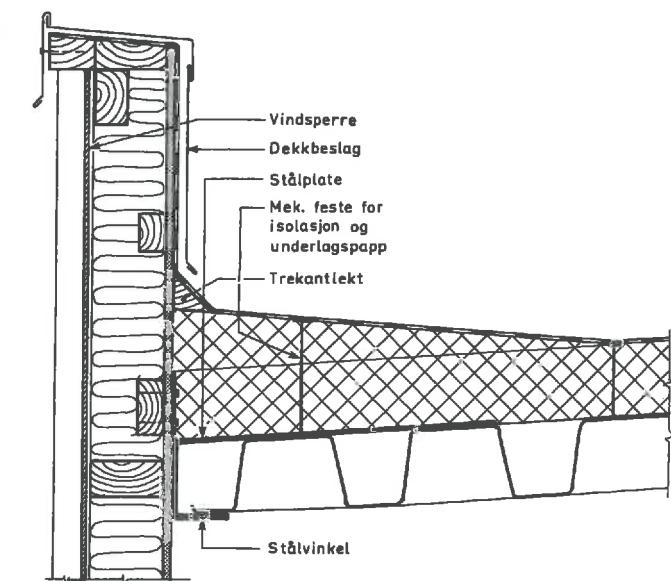

Fig. 7.5
Parapet av stål. Bedre løsning enn den som er vist i fig. 7.4.

8 Dilatasjonsfuger

I forbindelse med dilatasjonsfuger bør følgende hovedregler følges:

- Fugene må ikke hindre drenering av taket.
- Fugene bør plasseres i høybrekk.
- Fugene må bygges opp over takplanet.

Fig. 8.1 og 8.2 viser eksempler på oppbygde dilatasjonsfuger. Hvis dilatasjonsfugen av en eller annen grunn må legges i et lavbrekk, bør det legges sluk på hver side av fugen, som vist på fig. 8.3. Slukene kan knyttes til felles nedløp under taket.

Hvis fugen delvis følger en høyere vegg, som vist i fig. 8.4, må tekningen føres opp under veggkledningen via en stiv oppbygging på dekket, se snitt A-A. Utenfor veggen bør fugen bygges som vist i snitt B-B på fig. 8.4.

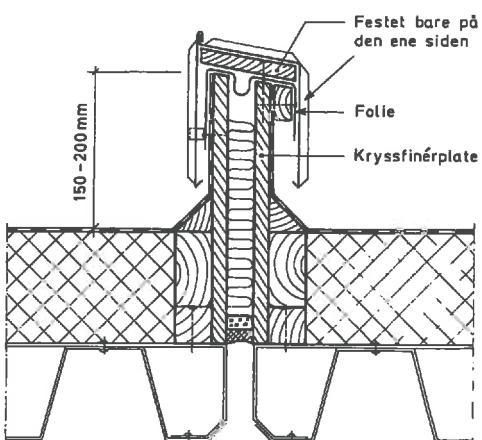
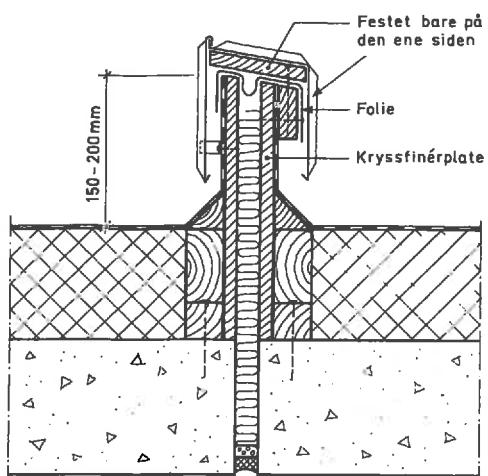
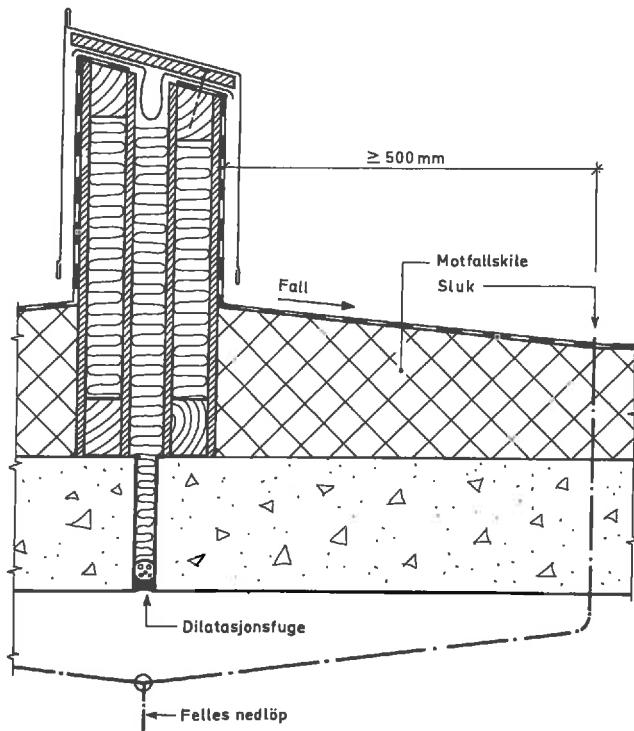

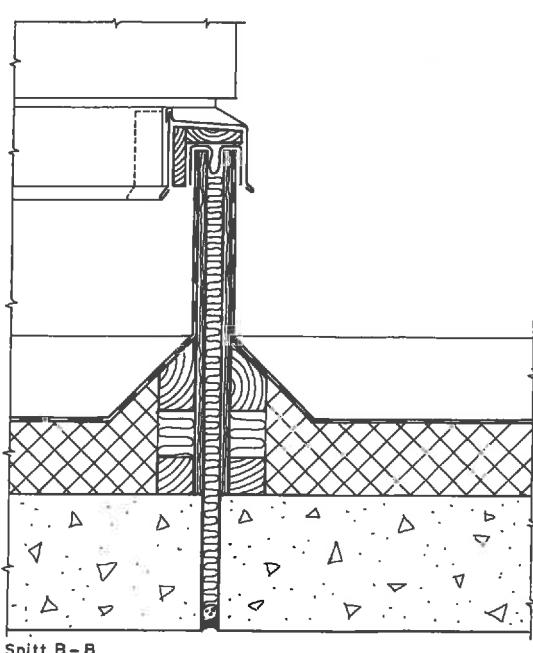
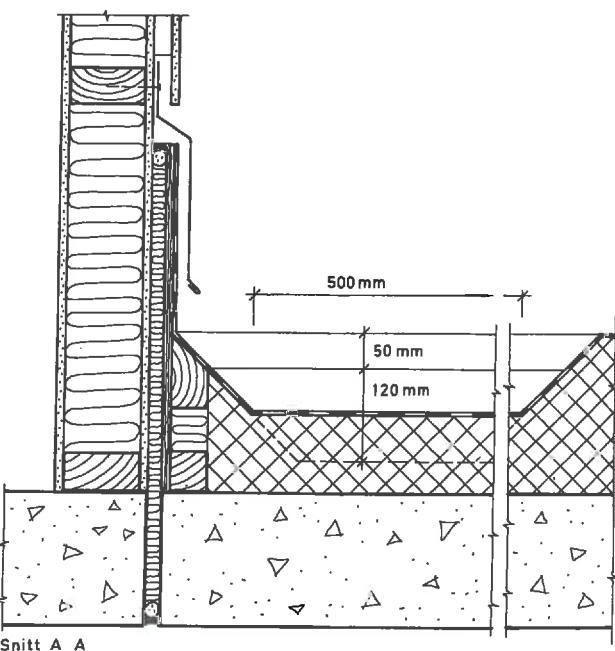
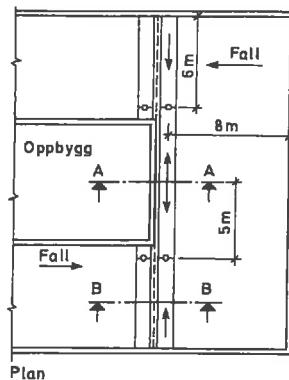
Fig. 8.1
Dilatasjonsfuge i tak med trapesprofilerte stålplater

Fig. 8.2
Dilatasjonsfuge på dekke av betong

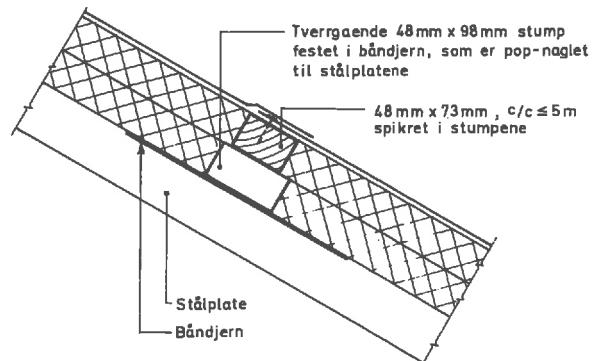
Fig. 8.3
Dilatasjonsfuge i lavbrekk. Det bør legges inn sluk på hver side.

Fig. 8.4
Dilatasjonsfuge som delvis følger en vegg. Snitt A-A viser fugen langs veggjen og snitt B-B utenfor veggjen.

9 Fester for skilt og antenner

Skilt og antenner bør ikke festes i selve takflaten. Fest dem heller i yttervegger eller i veger på oppbygg hvor festene er mindre utsatt for vannpåkjenninger. Hvis plassering på selve takflaten er uunngåelig, må skilt og antenner festes på spesielle fundamenter. I fig. 5.4 og 5.5 er det vist to eksempler.

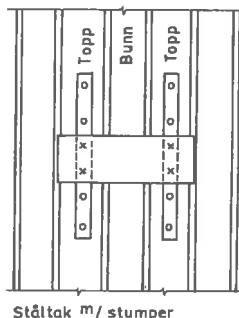

10 Skrå flater Fester for teknинг

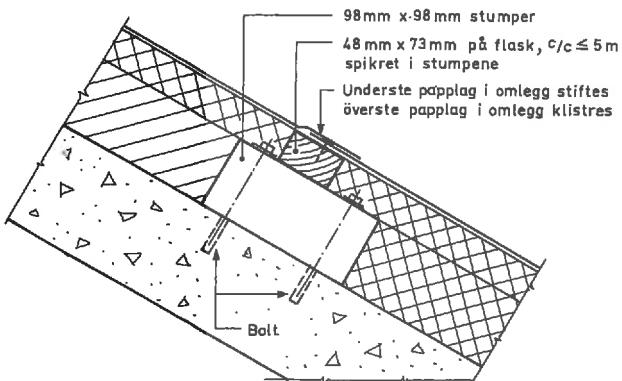
På solutsatte og godt varmeisolerte tak kan det være nødvendig med spesiell festing av tekningen på skrå flate for å hindre skliing. Slike fester kan være nødvendige når takflaten heller mer enn 5° (ca. 1:11). I store flater bør c/c mellom festene være ≤ 5 m.

Vi antar at underlagspappen holdes på plass med mekaniske fester (gjennom isolasjon til bærekvert) når takvinkeloen er $\leq 20^\circ$. Overlagspappen må i alle tilfeller forankres, f.eks. som vist i prinsipp i fig. 10.1 og 10.2.

Både underlagspapp og overlagspapp bør stiftes (i øvre kant) i tversgående lekt der den skjøtes.

*Fig. 10.2
Forankring av papptekning i skrå flater på stålplatere*

*Fig. 10.1
Forankring av papptekning i skrå flater på betongdekke*